

ПОРЯДОК
застосування заходів виховного впливу в Ліцеї № 153

I. Загальні положення

1.1. Цей Порядок визначає комплекс заходів виховного впливу, які можуть застосовуватися у Ліцеї № 153 щодо кривдників, постраждалих осіб та свідків насильства, зокрема булінгу (цькування).

1.2. Метою заходів виховного впливу є:

- відновлення та нормалізація відносин між учасниками;
- недопущення повторення випадку насильства;
- формування безпечної та ненасильницької поведінки;
- підтримка постраждалих осіб;
- психологічна підтримка свідків;
- загальна профілактика насильства в освітньому середовищі.

1.3. Заходи виховного впливу застосовуються відповідно до наказу МОН України від 28.12.2019 № 1646 у редакції наказу МОН України від 18.06.2026 № 961.

1.4. Заходи виховного впливу не є покаранням та не замінюють заходів відповідальності, передбачених законодавством.

II. Принципи застосування заходів

2.1. Заходи виховного впливу здійснюються на принципах:

- найкращих інтересів дитини;
- поваги до людської гідності;
- недискримінації;
- добровільності у випадках, передбачених законодавством;
- конфіденційності;
- індивідуального підходу;
- недопущення повторної травматизації;
- пропорційності;
- спрямованості на позитивну зміну поведінки.

2.2. Не допускаються:

- фізичні покарання;
- психологічне насильство;
- приниження;
- образи;
- публічне висміювання;
- залякування;
- погрози;
- колективне покарання;

- примус до вибачення;
- примусове примирення.
-

III. Визначення заходів

3.1. Заходи виховного впливу визначає комісія з розгляду випадків насильства та/або жорстокого поводження з дітьми.

3.2. Комплекс заходів визначається з урахуванням:

- характеру та обставин випадку;
- віку дитини;
- індивідуальних особливостей;
- причин та умов виникнення ситуації;
- наслідків насильства;
- позиції дитини;
- ризику повторення насильства;
- висновків фахівців;
- найкращих інтересів дитини.

3.3. Рішення про заходи виховного впливу повинно містити:

- мету;
- конкретні завдання;
- зміст заходів;
- форму та методи роботи;
- строк реалізації;
- відповідальних осіб;
- критерії результативності;
- порядок моніторингу;
- обґрунтування відповідності заходів найкращим інтересам дитини.
-

IV. Заходи щодо кривдника

4.1. До особи, яка вчинила насильство, можуть застосовуватися:

- індивідуальна профілактична бесіда;
- індивідуальне психологічне консультування;
- соціально-педагогічний супровід;
- корекційно-розвиткові заняття;
- заняття з розвитку емоційного інтелекту;
- формування навичок самоконтролю;
- формування ненасильницьких моделей поведінки;
- заняття з ненасильницької комунікації;
- робота щодо усвідомлення наслідків власної поведінки;
- індивідуальна робота з батьками або законними представниками;
- участь у тренінгах;
- залучення відповідних фахівців;
- інші заходи, визначені комісією відповідно до законодавства.

- 4.2. За наявності відповідних підстав комісія може рекомендувати проходження програми для осіб, які вчинили булінг (цькування).
- 4.3. Якщо проходження відповідної програми визначено судовим рішенням, Ліцей сприяє її проходженню у встановленому законодавством порядку.

V. Заходи щодо постраждалої особи

5.1. Щодо постраждалої дитини можуть застосовуватися:

- індивідуальне психологічне консультування;
- психологічна підтримка;
- соціально-педагогічний супровід;
- заходи щодо відновлення почуття безпеки;
- допомога в адаптації до освітнього середовища;
- індивідуальні заняття з розвитку навичок безпечної комунікації;
- залучення фахівців відповідних служб;
- інші заходи відповідно до потреб дитини.

5.2. Постраждала дитина не повинна нести відповідальність за факт вчинення щодо неї насильства.

5.3. Заходи підтримки не можуть створювати для постраждалої дитини додаткових обмежень або приниження.

VI. Заходи щодо свідків

6.1. До свідків можуть застосовуватися:

- індивідуальні консультації;
- групові профілактичні заняття;
- тренінги;
- заняття з розвитку емпатії;
- формування навичок безпечного реагування;
- навчання способів звернення по допомогу;
- формування відповідального ставлення до повідомлення про насильство.

6.2. Свідкам забезпечується психологічна підтримка у випадках, коли вони самі зазнали психологічного впливу внаслідок події.

VII. Робота з класним колективом

7.1. У разі необхідності проводиться комплексна робота з класним колективом.

7.2. Робота може включати:

- тематичні заняття;
- тренінги;
- обговорення правил безпечної поведінки;
- розвиток навичок ненасильницької комунікації;
- формування культури взаємоповаги;

- розвиток емоційного інтелекту;
- формування навичок звернення по допомогу.

7.3. Під час роботи з колективом не розголошуються персональні дані учасників конкретного випадку.

VIII. Робота з батьками

8.1. Батьки або інші законні представники залучаються до реалізації визначених заходів у межах законодавства.

8.2. З батьками можуть проводитися:

- індивідуальні консультації;
- профілактичні бесіди;
- психологічне консультування;
- педагогічне консультування;
- спільне визначення способів підтримки дитини;
- рекомендації щодо звернення до відповідних служб.

8.3. Батькам надаються рекомендації щодо недопущення повторення насильства та підтримки безпечної поведінки дитини.

IX. Відновлення відносин

9.1. Заходи, спрямовані на відновлення та нормалізацію відносин між учасниками, можуть застосовуватися лише за умови, що вони відповідають найкращим інтересам дитини та не створюють ризику повторного насильства.

9.2. Постраждала дитина не може бути примушена до примирення, спільної зустрічі або вибачення.

9.3. У разі існування ризику повторного насильства спільні заходи між постраждалою особою та кривдником не проводяться.

X. Моніторинг результативності

10.1. Комісія визначає строки та порядок моніторингу ефективності заходів.

10.2. Під час моніторингу оцінюються:

- припинення проявів насильства;
- відсутність повторних випадків;
- зміни у поведінці кривдника;
- психологічний стан постраждалої особи;
- рівень безпеки в колективі;
- виконання визначених заходів;
- досягнення поставленої мети.

10.3. У разі недостатньої ефективності заходів комісія може переглянути їх зміст та визначити додаткові заходи.

XI. Психологічний та соціально-педагогічний супровід

11.1. Практичний психолог та соціальний педагог Ліцею в межах посадових обов'язків забезпечують:

- психологічну підтримку;
- консультування;
- соціально-педагогічний супровід;
- профілактичну роботу;
- спостереження за динамікою ситуації;
- підготовку рекомендацій;
- взаємодію з батьками;
- участь у моніторингу ефективності заходів.

11.2. За потреби залучаються фахівці інших установ та служб відповідно до законодавства.

XII. Прикінцеві положення

12.1. Заходи виховного впливу застосовуються у комплексі із заходами безпеки та підтримки постраждалої особи.

12.2. Застосування заходів виховного впливу не звільняє особу від адміністративної, кримінальної або іншої відповідальності, якщо така відповідальність передбачена законодавством.

12.3. Цей Порядок переглядається у разі зміни законодавства.

12.4. Працівники Ліцею ознайомлюються з цим Порядком під підпис.

Директор ліцею №153

Інна АНДРЕЄВА